

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS)

for

KISHU

Versjon 1, gyldig t.o.m 01.07.2019

OM RAS FOR KISHU

Kishu er en av rasene som hører inn under Norsk shiba klubb.

Per 31.12.2013 finnes det ingen av denne rasen registrert i Norge. Vi har derfor ikke laget en "fullverdig" RAS for kishu.

Vi har lagt informasjon om rasen og helsestatus i Japan til grunn for dokumentet. Klubben følger med utviklingen i rasen, og vil øyeblikkelig tilføye opplysninger hvis det blir tatt inn individer, eller ny informasjon blir tilgjengelig.

Det finnes noen individer i Europa, og klubben vil følge med utviklingen for å kunne gi interesserte råd om rasen og informasjon om helsestatus.

Kishu er en av de 6 japanske spisshundrasene. Rasen stammer fra regionen som tidligere het Kishu, men som i dag kalles Wakayama og Mie. Kishu er tradisjonelt brukt til jakt på større byttedyr, og er spesialisert på villsvin og hjort. Opprinnelig hadde kishuen de samme fargene som "den japanske hunden", men på grunn av genetikk og oppdretternes preferanser, er de fleste i dag hvite.

Tidligere ble kishu kalt Tiachi ken og Kumano ken etter andre områder hvor den oppsto, men da rasen ble gjort til nasjonalmonument i 1934, ble kishu det offisielle navnet. Kishuen har vært en verdifull jakthund for lokale jegere i århundrer. Over 700 år gamle malerier fra området viser hundene på jakt etter villsvin. Rasen klarte seg godt gjennom 2. verdenskrig og perioden etter, siden den stort sett fantes i isolerte fjellområder og fordi deres jakttegnegenskaper ble satt stor pris på av de lokale jegerne.

En sesam Kishu tisper

Opprinnelig besto rasen primært av ikke-hvite hunder, omtrent i forholdet 7:3. Trenden med hvite hunder startet på grunn av populariteten til Ouchiyama-linjen med hvite Kishu. Denne linjen av hvite jakthunder var så imponerende, at de ble dominerende i avlen. Grunnet denne populariteten og siden hvitt er recessivt i rasen, er det i dag veldig få kishuer i andre farger enn hvit.

FCI-standarder beskriver kishuen som en middels stor, godt balansert med velutviklede muskler. Den har stående ører og krøllet eller sigdformet hale. Helhetsinntrykket er en sterk, og kompakt hund med solid benstamme. Selv om rasen opprinnelig fantes i mange farger, inkludert pinto, er det i dag bare hvit, rød og sesam som er godkjente farger. Hannhunder kan være 49-55 cm og tispene 46-52 cm. For denne rasen er størrelsen den samme både i JKC og NIPPO. Sammenlignet med de andre middelstore japanske spisshundrasene, gir kishuen et litt mer muskuløst og noe tyngre inntrykk. I likhet med alle de japanske spisshundrasene har den en dobbelpels, med strie dekkhår og tykk, tett underull som røytes 2 ganger i året.

Kishu er en kraftfull, atletisk og våken hund. Som de andre japanske spisshundrasene er den selvstendig og har stor jaktlyst. En kishu skal være fryktløs, men ikke aggressiv. De kan være territorielle og kan bli brukbare vakthunder, men de er ikke voktere eller beskyttende av natur. Kishuen er vanligvis litt mer tilgjengelig for fremmede enn de andre japanske spisshundrasene. Selv i Japan er dette en liten rase. Totalt finnes det 10 – 13 000, og årlig registreres det 7-900 valper. De fleste registreres i Nihon Ken Hozonkai.

Det finnes lite dokumentasjon på arvelige helseproblemer i rasen, men det forekommer allergier, og det er registrert flere tilfeller av alvorlige hudproblemer, hypothyreose og mage-tarm problemer.

Første RAS godkjent av styret i Norsk shiba klubb 6/3-2014

Hunden over er ikke i beste pels, men vi ønsker likevel å vise sesamfargen og gode detaljer som øyefasong, godt utviklet underkjeve og fine, små ører.

